

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά της απόφασης της Επιτροπής της 12ης Ιανουαρίου 2011, στην υπόθεση αριθ. C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07), σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφαλαίο εφάρμοσθείσα από την Ισπανία.

Οι κύριοι ισχυρισμοί και επιχειρήματα έχουν ήδη προβληθεί στο πλαίσιο της υποθέσεως T-429/11, BBVA κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2011 — *Europäisch-Iranische Handelsbank* κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-434/11)

(2011/C 282/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Europäisch-Iranische Handelsbank AG* (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Gadhia και S. Ashley, solicitors, H. Hohmann, δικηγόρος, D. Wyatt, Queen's Counsel, και R. Blakeley, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το σημείο 1 του Πίνακα Β του Παραρτήματος Ι της απόφασης 2011/299/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾, κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει το σημείο 1 του Πίνακα Β του Παραρτήματος Ι του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 503/2011 ⁽²⁾, κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα·
- να διαπιστώσει ότι το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο β', της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ ⁽³⁾ δεν έχει εφαρμογή επί της προσφεύγουσας·
- να διαπιστώσει ότι το άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 ⁽⁴⁾ δεν έχει εφαρμογή επί της προσφεύγουσας· και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα διατυπώνει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι το καθού δεν τήρησε διαδικαστικούς κανόνες, επειδή:

- δεν παρέδωσε προσηκούσα, συγκεκριμένη και επαρκή αιτιολογία και

— δεν τήρησε τα δικαιώματα άμυνας και το δικαίωμα πραγματικής δικαστικής προστασίας.

- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι το καθού υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό του αν πληρούνται τα κριτήρια υπαγωγής της προσφεύγουσας στα βαλλόμενα μέτρα, επειδή οι συναλλαγές, προφανώς λόγω των οποίων η προσφεύγουσα υπήχθη στα μέτρα αυτά, είτε επιτρέπονταν είτε ήταν σύμφωνες με τις αποφάσεις και οδηγίες της αρμόδιας εθνικής αρχής (της Γερμανικής Κεντρικής Τράπεζας).
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι το καθού διέψευσε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της ότι δεν θα της επιβληθούν κυρώσεις με τη λήψη περιοριστικών μέτρων στηριζόμενων σε συμπεριφορά η οποία είχε επιτραπεί από την αρμόδια εθνική αρχή. Επικουρικώς, η υπό τέτοιες συνθήκες επιβολή κυρώσεων στην προσφεύγουσα συνιστά παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και προσβολή του δικαιώματος της προσφεύγουσας να υπάρξει, σχετικά με αυτήν, χρηστή διοίκηση.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι η υπαγωγή της στα εν λόγω μέτρα συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας της και/ή του δικαιώματος να ασκεί τις επιχειρηματικές της δραστηριότητες και αποτελεί πρόδηλη παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι, αν η εξουσία, βάσει της οποίας φαίνεται να ενήργησε το καθού, είναι εξουσία δεσμίας αρμοδιότητας, η εξουσία αυτή στερείται νομιμότητας ως αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας.

- ⁽¹⁾ Απόφαση 2011/299/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 136, σ. 65).
- ⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 503/2011 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 136, σ. 26).
- ⁽³⁾ Απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσεως 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39).
- ⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ 281, σ. 1).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2011 — *Apotheke DocMorris* κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση πράσινου σταυρού)

(Υπόθεση T-173/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 179 της 3.7.2010.